

der tilhører nogen af de to yderligtgaaende Retninger. Saaledes forudsætter jeg altsaa, at Menighedsstilstanden er, og jeg tror, at den maa siges at være greben ud af Livet. Nu kommer Spørgsmaalet om Valget. Der kommer en Del Ansøgninger ind, og Kirkestyrelsen kommer til at borttage Halvdelen eller efter Udvalgets Forslag Treiedelen eller maaffe slet ingen, forudsat nemlig, at Tallet er under 9, og alle disse Ansøgninger blive nu sendte til Menighedsudvalget, som vi for Nemheds Skyld ville antage bestaar af 9 Medlemmer. Man har nu været ivrig for Valget i de to mere yderligtgaaende Partier — Noget, som man jo altid er i yderligtgaaende Partier saavel i kirkelige som i andre Retninger — og har sat forholdsvis flere ind i dette Udvalg, end det synes naturligt efter de to Partiers Størrelse, idet de tilsammen dog kun udgjøre Mindretallet i Menigheden. Det stiller sig derfor nu saaledes ved Bestemmelsen om de tre Ansøgere, der skulle indstilles til Menigheden, at der kommer een Ansøger paa hvert Parti, een paa det grundvigianiske, een paa den pietistiske og een paa den mere almindelig kirkelige Retning. Disse tre ere altsaa valgte af Udvalget til at indstilles for den samlede Menighed, og nu rejser der sig det Spørgsmaal hos de to førstnævnte Partier: Skulle vi opfordre vorer Kandidater til at komme og holde Valgprædiken? De beslutte at gjøre det, skrive derpaa hver for sig til deres Kandidat og betale Omkostningerne ved hans Reise. Tænke vi os nu, at det tredje Parti nærer et lignende Ønske for sin Kandidats Vedkommende, saa faar man altsaa tre Valgprædikener istedetfor to; men man kan ogsaa tænke sig, hvad der ikke vil være unaturligt, at der siges: Lad de Andre kun sende Bud efter deres Kandidater; vi kjende vor Menighed og holde os overbeviste om, at der dog er et Flertal blandt dem, der give Nøde ved Valget, som vil holde sig til den Kandidat, vi have foreslaaet netop af Hensyn til den negative Stemning, jeg før omtalte. Saa gaar da Tiden, indtil Valgdagen kommer, og denne begynder da med Valgprædikener; Menigheden faar paa den Dag ikke een, men to Prædikener og kan være udsat for at

faa tre. Dette er nu Valgprædikenen, og om denne siges der, at den maa være indrettet saaledes, at der ikke i den er nogen Hentydning til Valget. Dette kan nu allerede være en svær Opgave nok i Virkeligheden at undgaa slige Hentydninger i Valgprædikener, men hvad der er endnu vanskeligere at undgaa, er, at Tilhørerne i Noget, hvorved Sigt ikke har været tilfigtet fra Kandidatens Side, ville se et meget velvalgt og underfundigt Middel til at lægge Menigheden paa Hjerte, at netop den paagjældende Kandidat bliver valgt. Jeg siger dette uden at kaste nogen Skygge paa de mig ubekjendte Valgprædikanter, men det er Noget, der saa overmaade let kan ske, at det næsten er unundgaeligt. Smidtidigt, Valgprædikenen bliver holdt, og nu kommer Valget. Det viser sig da, at de mere Koltige og Koldfindige have Majoritet. Deraf bliver da Følgen, at de to andre Kandidater, efterat de maaffe — ja, det er vel endog sandsynligt — have i høi Grad henrevet deres respektive Grupper; maa tage Affsked fra deres Meningsfæller i Menigheden, og denne maa betale Rejsepengene. De to Kandidater rejse da bort, og derimod bliver en Mand valgt, som overhovedet slet ikke er traadt frem i Menigheden, og nu kommer han og bliver Menighedens Præst. Naar man nu gaar ud fra den Fremstilling, jeg her har givet, og jeg tror ikke, at man skal kunne modsiges, at det meget ofte vil gaa for sig paa denne Maade. — saa overraffes man ved at tage de Ord frem, som Udvalgets Flertal har udtalt. Efterat det, saa at sige, har levet den hele Akt med, og efterat de to Kandidater ere dragne bort, siger Udvalgets Flertal, at der saaledes er fuldbragt en Valghandling, om hvilken det maa siges, „at der derved haade vil opnaas de bedst mulige Valg og tillige det rette Frisind og den gode Forstaaelse mellem de forskjellige Anstuelser, som vil forebygge al Bitterhed.“ Dette har dog været det ene Medlem, nemlig det ærede Medlem for Fredericia (Gad), for stærkt, og han har strax tilføiet, at han „kan ikke tilegne sig denne Betragtning“, og jeg tror vist, at han heri vil finde Understøttelse hos en Masse, som ville sige, at de have overordentlig ondt ved at tilegne sig den Betragt-